

סדר עליית הנוק' בכריעות וזקיפות

השוואה בין תפילת שחרית של ראש השנה (רי"ו)

לבין יום חול ושאר התפילות של ראש השנה

מקורות
שעה"כ דף צ"ג ע"ג, והגה"ת השד"ה.
דף צ"ד ע"א-צ"ד סע"ד, דף כ"ח ע"א.
שער"ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' רי"ט.

ביום חול (ושאר התפילות מלבד כוונות הרי"ו בשחרית של ראש השנה)

ז"א	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)						שורשי הנוק'	
	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	עלייה א' (דתי)	עלייה א' (חח"ן - בג"ה)	שורשי הנוק' (כנגד אח' דז"א)	ה' אחרונה של הוי"ה
אצי'	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"		
כתר								
דעת							4	
חז"ב								
ת"ת								3
נו"ה								
יסוד	2	2	2	2	2	2	2	2
עטרת היסוד								
בריאה		1	1	1	1	1	1	1
ז"א	נוק'							אדנו"ת

ביום ראש השנה (בכוונות הרי"ו - תפילת שחרית)

ז"א	מיקום עליית הנוק'						ה' אחרונה של הוי"ה	
	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	משיכה א' (משיכה)	משיכה ב' (משיכה)	מיקום עליית הנוק' (כנגד אח' דז"א)	ה' אחרונה של הוי"ה
אצי'	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "ברוך"	תיבת "אתה"	תיבת "ה"	תיבת "ה"		
קשר תפילין שבכתר						7	7	
חז"ב						6	6	
חז"ג				5		5	5	
ת"ת			4		4	4	4	
נו"ה			3		3	3	3	
יסוד	2	2	2		2	2	2	
עטרת היסוד			1		1	1	1	
בריאה								
ז"א	נוק'							אדנו"ת

(ה) דרוש ד' (ב) בענין ר"ה (ג) כבר נתבאר אללנו עניינו
 וס' ביארנו בענין י"ב חדשי השנה
 כי מן חשרי עד ניסן הם י"ק של הוצר וגמלא כי אדר הוא החוט'
 שלו וניסן הוא מחובר כי הוא בחי' פה של הוצר ובחי' גולגולת
 של הנקבה יהוא כי מן הכל היואל מפיו של הוצר נעשית גולגולת
 של הנקבה נמלא כי ניסן מועיל לב' לו ולה ולכן מעבירי חרש אדר
 ולא חדש אחר לפי שאנו לריכין שיביה החדש יהוא בסוד פה של
 הוצר ולכן לריך לקדש החדש כפה ולומר מקודש מקודש כמ"ס ו"ל
 ע"פ אשר תקראו אותם כעומדים אהם כחייב והטעם. כי ע"י הכל פיו
 נעשה גולגולת שלה ואמנם ו' חדשים מניסן ועד חשרי הם י"ק
 הנקבה וגמלא כי אלול הוא חוטמה של הנקבה ותשרי הוא פה של
 הנקבה וגולגולת הוצר ואמנם נודע כי ר"ה אז הוא אז שמהלו
 תחת (לראשי ד') בתום ל' כנו' בס"ה והענין הוא כי יש ב' פסו'
 בשיר השירים הא' הוא שמהלו תחת ראשי ובב' הוא שמהלו תחת
 לראשי. והנה פ' הא' נאמר על זמן ר"ה כי היה אז הוא הענין
 החיבוק ואמנם בימי החול עומדים איהו יעקב בגלל דו"א ואיהו
 רחל כבוד דו"א וגמלא כי שמהלו של דו"א שהיא גבו' שבו עומדת
 למעלה מראשה של רחל העומדת כבוד אבל בר"ה עולים א'
 יעקב ורחל ועומדים בגבו' דו"א שהוא שמהלו כמבואר אללנו
 בסוד תפלת ר"ה בעלייתה וא"כ עתה יכול ז"ל לחבק לרחל ולהשי'
 שמהלו תחת ראשה ממש כי עד שם עלתה ראשה ולא גופא
 ואינו יכול לחבק גופא ועל זה נאמר שמהלו תחת ראשי ממש
 אבל הפ' הב' נאמר על החיבוק נעשה' כשכס וי"ט כי אז וז"ל
 הם שווים בקומתם ממש וראשם שוים ואז הוא חיבוק יותר של
 כי שמהלו מחבק את השמהל שבה ממש ולא ראשה כמו ביום
 ר"ה וזו"ש תחת לראשי כלומר תחת שמהלי אשר שם היה בר"ה
 בחי' ראשי עלמה אבל עתה אינו מקוים ראשי אלא מקוים שמהלי וזו"ש
 לראשי בתום ל' כלומר תחת המקוים שהיה שם ראשי תחי' בזמן
 הכריא' שאז יאל ראש הנקבה כנגד החזה של הוצר בין חסד לנצורו'
 ב' ורועות גם אחיות לראשי של ישראל לרמוז כי החיבוק הזה
 אינו מיעקב אלא מו"א עלמו הנקרא ישראל:

דרוש ה' ה' בענין השבת ור"ה וכבר ביארנו למעל'

בענין השינוי והחילוק שיש בין השבת
 לר"ה ולר"ה וע"ש וכבר כאן עניינים בקיצור הנה שם נבוא'
 כי בבחי' היות שוק' דו"א עולה ביום שבת בתפלת חזרת המוסף
 עד הכתר של אורא (ו) והיא שוב אליו עתה ממש ככל שישור
 קומתו לכן קדושת השבת היא יותר גדולה מקדושת יו"ט (ו)
 אבל בבחי' כי ביום השבת היא מקבלת ההארה שלה ע"י ז"א
 לכן אין זה שלימות אל"י משא"כ בר"ה וי"ט שהיא והוא שוין
 ויונקין מבחר א' ואינה מקבלת הארת ע"י. אבל להבין זה לריכין
 אנו להודיעך ענין זה (יח) דע כי כל הווגים שיש בזו"ל שגולם
 נריך שו"ן יקבלו שפע והארה מ"ס דרא"י (ט) וככה זה יוכלו
 להודווג אבל אין כל הווגים שוים כי הנה בימי החול אז
 הו"א מקבל הארתו מן הגלגל דרא"א וכל בחינותיו של ז"א נכללין
 בקו הימין בגל' דרא"י (ס) ומלכות מקבלת הארת' מן הסוד דרא"א
 וכל בחי' נכללות בקו שמאלי הוד דרא"א ועי"כ אין ז"א שוים כא'
 ובר"ה אז ז"א משהמשין בכתר א' דרא"א כי נכללים בגלגל דרא"א
 וכולם מקבלים הארת' בהשואה א' ואין יחרון לזכר על הנקבה
 ובשבתות אז עולין ז"א מן הכתר דרא"א וזה נכלל באבא וזו
 נכללת בא"י ואין ב' שוים בהשואה א' ולכן היא מקבל' הארת'
 ט"י וזהו הטעם שהשבת נקרא קדש ממש כמ"ה ושמרתם את
 השבת כי קדש היא לכם אבל הי"ט נקרא מקראי קדש לפי שבוי'
 שבת ז"א מקבל מן הקדש דרא"י ונתון ע"י חלקה אל נוק' וממל'
 כי ז"א עמו שהוא בחי' ה"י השבת נקרא קדש ממש אבל שאר
 הי"ט אינם עולים עד היקום שעלו ביום השבת אבל ככל ישר'
 עולים שם בחינתו כמ"ס וגמלא כי ב"ן שניהם אינם מקבל' ממש
 כמו בשבת ולכן הם מקראי קדש מוומנים מן הקדש אבל אינם
 קדש ממש לא היא ולא הוא ובי"ט אינם עולים ז"א כמו בשבת עד
 כתר אורא אלא כל יו"ט הוא משונה ומובדל מחבירו לפי בחי'
 בענין עליית ז"א כמ"ס בסוף הדרוש של יום שבת בענין השינוי

שם בין שבת ליו"ט ובין יו"ט לחבירו. ודע כי כפי בחי' עליית ז"א
 באופן ההוא נכללין העולמות והענין הוא כי הנה ביו"ט של ר"ה
 עולין ז"א יחד ב' בגבו' דרא"א וב' נכללין שם ואפי' כל שאר הספי'
 אשר בא"ח מגבו' שלו ולמטה כולם נעשין בחי' גבו' ועד"ו בשאר
 היו"ט כל א' כפי בחי' (ט) ונבאר עתה עליית ז"א ביום ר"ה
 הנה בלרי' ר"ה הראשונה נוק' דו"א היא בהיכל ק"ק דברי'
 (י) ובתפלת ערבית עול' עול' מקו' ספי' הגבו' שלה עלמה
 אשר בעו' האלילות ואז גם ז"א הוא עמה שם משתמשין בכתר
 א'. ובשחרית בתפילת ר"ה עולים הוצר והנקבה בספי'
 הגבורה של הוצר עלמו ובחזרה עולים שניהם כעטרה דגבו'
 אשר בדעת של הוצר עלמו. ודע כי לעולם כל בחי' חזרת תפילה
 היא כבוד תנ"י והם עולים למעלה כדבינו ובמוחין. ובתפלת
 מוסף בלחש עולים שניהם בספי' הגבו' של א'. ובחזרה
 עולים שניהם בספי' הביני' של א' אבל אינם עולים בדעת שלה ע"ד
 מ"ש בחזרת תפילת שחרית והטעם הוא לפי שדעפן של גוים
 קלה ואין בהם בחי' דעת ולכן אינם עולים אלא כדבינה שא"י
 כי הנה היא נמשכת בספי' הגבו' דרא"א כנודע. ובסמחה
 בלחש עניהם הם למטה בספי' הגבו' של נוקבא דו"א כמו
 שהיו בחפי' ובחזרה עולים שניהם כדבינו על הנקבה
 עלמה אשר היא ג"כ נמשכת מזד עטרה דגבו' כנודע וגם בזה
 שייך טעמא דלעיל שמה שאינם עולים בדעתיה שלה הוא כי אין
 לה דעת כי גוים דעפן קלה:

בלרי' ב' דר"ה הנה נבאר למעלה כי ביום א' דר"ה נסכרין

כל הגבו' שיש מן הכתר דו"א עד החזה שבו וכולם
 יתנו ככתר שלה כי שם היא קומה כנגד אחורי התחת והנה
 כבר היה חסדים נאפטו בזה ואוכה ה"ג אשר מלך עטרה דגבו'
 שבה כבר ע"י מוומנים ש' להכלל בה כי אז מחתיל ענינם
 ומליאותם והם שם עדיין ככה בראשה. והנה בחפי' ערבית דליל
 ב' עולים ב' בדעת שלה בגבו' הב' דעטרה דגבו' שבה והיא אותה
 אשר אח"כ עמידה להתפשט בספי' הגבו' שבה:

ופעם אחת שמעתי ממו"ל דרוש זה הנה יוש בו קלה שטיים

ואמרתי לכתבם. בליל א' של ר"ה בתפילת ערבית
 אז ז"א עומדים בספי' הסוד של ז"א עלמו האמנם להיות שא"י
 מסחלקת מעל ז"א וכשאר ישן בסוד הדורמיטא ככל דברוש
 שקדש ולכן אין הנקבה מקבלת הארתה. ע"י ז"א אלא מאימא
 עילאה בהיותה מחוץ דו"א ואמנם היא עומדת אז כבוד שלו והיא
 מקבל' שלא ע"י ואח"כ היא לוקח' ומקבל' ממנו הדיומטוטומד
 כבוד שלו כנו'. ובשחרית בתפילת ר"ה עולים שניהם בספירת
 הגבור' שלו. ובחזרה עניהם כעטרה הגבורה שדעתם שלו.
 ובתפלת המוסף בלחש עניהם בספי' הסוד דרא"א.
 ובחזרה עניהם בספי' הגבור' דרא"א:

דרוש ו' (יא) מדבר בענין כונת העמידה בקיצור ואח"כ אחזור

לכאדם באורך בע"ה וז"ל ברוך הנה בחפי' יוצר
 עד גאל ישראל העליון את המל' עד היכל ק"ק דבריאה והנה
 היא בבחי' נאח א' כלולה מ"י ואינה עדיין בבחי' פ' כי היא בסוד
 לב' ומעטף אף עלמל' מבלי היות בה בחי' פ'. ועדיין אף בהיות'
 בסוד נקו' היתה חסרה ממנה בחי' הדעת שלה שהוא סוד ע"ב
 ק"ל כנודע. ולכן עתה אנו רוצים לתמו לה עתה במלת ברוך.
 וזה כונתו כי עתה ע"י ריבוי' דברכאן דאית בה בנקו' זו שנכללה
 בכל היכולות' כנו' בס"ה כפי פקודי' אשר לסיבה זו נק' ברוך.
 הנהגם אנו רומזים במלת ברוך אל יסוד דו"א הנקרא ברוך לפי
 שיורד בריבויא דברכאן עילאין ונתון לפי בחי' הדעת הנו' אשר
 הוא שם הויה שהוא בני' כ"ו וכדבינו הפסוק שהוא בני' ע"ב וכדבינו
 המלך במילוי אלפין כזה יוד הוא יוד האו וזה יוד האו וזה הא
 העולם בני' ק"ל אשר ג' בחי' אלו הם הדעת שלה והם בני'
 כמנין ברוך שהם כ"ו ע"ב ק"ל. אהה הנה עתה ניסן בה כח
 הכ"ב אחוון שיש ביסוד כנודע כדי שבכת הזה תוכל להעשות
 אהה אח"כ בחי' פ' שלם והו"י אהה א"ת ס' כי היא סוד אות ס'
 תחתה ומשכין בה כ"ב אחיות שיש מן אלף ועד תיו ספי' א"ת.
 גם

(גמ) כנודע דר"ה

הנה יוש בו קלה שטיים
 ואמרתי לכתבם
 בליל א' של ר"ה
 בתפילת ערבית
 אז ז"א עומדים
 בספי' הסוד של ז"א
 עלמו האמנם להיות
 שא"י מסחלקת מעל
 ז"א וכשאר ישן
 בסוד הדורמיטא
 ככל דברוש שקדש
 ולכן אין הנקבה
 מקבלת הארתה
 ע"י ז"א אלא מאימא
 עילאה בהיותה
 מחוץ דו"א ואמנם
 היא עומדת אז
 כבוד שלו והיא
 מקבל' שלא ע"י
 ואח"כ היא לוקח'
 ומקבל' ממנו
 הדיומטוטומד
 כבוד שלו כנו'
 ובשחרית בתפילת
 ר"ה עולים שניהם
 בספירת הגבור'
 שלו. ובחזרה
 עניהם כעטרה
 הגבורה שדעתם
 שלו. ובתפלת
 המוסף בלחש
 עניהם בספי'
 הסוד דרא"א.
 ובחזרה עניהם
 בספי' הגבור'
 דרא"א:

נתנו וביאורים: (א) א"ס עוד מלאכי דרוש קמן קרוב אל על האמור ואכתוב אותו במקום הזה דרוש ד' ט': (ב) מוולתו: (ג) פס"ח ס"ד מ"ה: (ד) מלת בחוספת ל' ליתא בבחינת ד': (ה) פס"ח ס"ז משער ר"ה: (ו) הרב ש"ס הגיה איתא: (ז) פ"י דריו"ט אינו עולה בכתר דרא"א רק עד תחת המנהג ולא כתיפס. (ח) ט"ס א"ס לב' בדרוש הנה כנראה שהוא חילוק שם דרוש העליון דעם כתב בחיל כנלא דו"א וכן כונת בגלגל דרא"א וכן כבוד. ואשר לפרש שהוא מדבר בכל קו דגלגל בין תפלת ר"ה: (י) עיין וה"פ פ"כ ד"ה לריך' וז"ל לידע הקדמה כוללה של התפלה מ"ה עד יו"ט וכלל הוא לתמן סדר אי"ע דספירת הגבורה דמדע לך דכל סרטי פרטות דספירת דלילתו משתשין מריש שתיק עד ס' (ט' עד אות א' כעמדת ספי' שייך לתן)

נגמרים ביום ח' חג עלרת ואז מזדווגים יחד וכמ"ש בע"ה
 בחלת דרוש חג הסוכות ובחלת דרוש יו"ט וע"ש בדרוש ג'
 דחג הסוכות בענין התפשטות החסדים דאימא ביוקבא דז"א
 ושם נחבאר טעם נכון אל אריכות הימים האלו משא"כ בזמנים
 אחרים ונמלא ח' כי מיום א' של ר"ה עד סוף ליל חג עלרת
 כולם הם אז זווג ישראל עם לאה (ג) או זווג יעקב עם לאה
 ולכן נק' ר"ה כי כן לאה היא ראש של רחל כנודע בסוד עקב
 עזרה יראת ה'. ומה שאנו מכוונים בכל תפלות אלו הימים הנו'
 בצרכת אבות (ג) במלך עוזר ומושיע ומגן כו' להחזירה פב"פ
 הכל בסוד לאה ולא ברחל כי רחל אין נסירה נגמרת אלא ע"ש
 י' ימ"ת ספירה א' בכל יום מהם אבל לאה נגמרת לגמרי ביום
 א' (ד) ובכל יום ויום וחזרת פב"פ עמו ולזה תיקנו ענין זכרנו
 לחיים כו' קודם מלך עוזר כו' כי במלות אלו נרמז נסירת לאה.
 ולכן יש בזכרנו לחיים י"א תיבות וזה סדרם זכרנו לחיים מלך
 חפץ בחיים כתבנו בספר חיים למען אלהים חיים ולא יאמר
 אל מלך וגם לא יאמר אל חי וכ"כ בעל הטורים ז"ל :

ידים שבהם סוד הכתיבה והנה מל' הב' הנק' רחל ונקר'
 ספר כנודע היא יולדת כאן באחוריה החזה אשר בת"ת ושם נעשים
 בה ג"כ בחי' תפילין שבראש שלה הנק' תפילה של יד דז"א כמבואר
 חללינו במקומו. וגם תפילין אלו נקרא' חיים וזמ"ש כתבנו בספר
 החיים כי בחי' חג"ת דז"א הנקרא' כתיבה יאירו במלות הב' הנק'
 ספר אשר בו התפי' הנקרא' חיים ויתקנו אותה :

למעןך

אלהים חיים הוא בנה"ז דז"א כבר למעלה למעלה כי
 הם שיעור קומת הנוק' וזהו למעןך כלומר כי
 נסירת הנה"ז הוא למעןך כי שם הוא קומתך. והענין הוא כי יש
 כאן בחי' נה"י דז"א ובה"י נה"י דרחל נוק' העומדין כנגד הפרק'
 תהאין דנה"י דז"א כנודע וכ"א מהם נק' אל חי בסוד היסוד
 הנק' כן בין בנה"ז דז"א בין בנה"י דנוק' והתחברות ב' יחד נק'
 אלהים חיים בלשון רבים וכפי הכונה הזאת ה' ג"כ נודק לומר
 כאן מלת אל חי כמו שיש גורסין אבל אין לומר אותו לפי שאין
 נודק להזכירו כיון שכבר הוזכר בלשון ההתחברות אלהים חיים כנו'
 ועוד כי אין להוסיף בזכרנו יותר מי"א תיבין כנו' :

מלך

עוזר ומושיע ומגן עתה הוא בחי' חזרת לאה עם ז"א
 פב"פ כנודע בתפלת שחרית דחול ובמלת מגן תכוין אל
 מש"ל בצרכת אבות בענין אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
 ואמרנו כי מן ג"פ אל אל שגב"פ אלהי אלהי נמשכה
 הארתם לנקבה ונעשית מגן. ושם נחבאר כי כל אל מהם נחלק
 לג' יודין ואלף ולכן כשנמשכין בנקבה נחלקין ג' יודין בחב"ד שלה
 וג' יודין בחג"ת שלה וג' יודין בנה"ז שלה וכעד"ז ג' האלפין
 שבהם כל אלף לורתה יו"י כוה א ומתחלקים ע"ד ט' יודין הנו'
 יו"י בחב"ד יו"י בחג"ת יו"י בנה"ז שלה וע"י כל אלו ההארות
 נעשית מגן כנו' :

ברוך

א"י מגן אברהם כבר נחבאר כי יש כאן ב' כריעות וב'
 זקיפות. והענין הוא כי ע"י הכריעה של הנודע בסוד
 ו' לגבי ה' במלת ברוך יורדת הארת חג"ת דז"א בחג"ת שלה אשר
 הוא בחי' אות ו'. ואח"כ ע"י כריעת הראש בסוד ו' לגבי ה'
 יורדת ההארה הנו' באור יותר גזול ומשך עד נה"י שלה ובשם
 ההויה ע"י הזקיפה היא אלו ממשיכין הארה בג' מוחין שבה
 ואז עולין ומקפין ג"פ אל' שרמזו במלת מגן שהם מתחלקים
 בג' קוים שבה ומתקבלים ומאירים באנפין שלה בסוד מגן אחר
 והוא ע"י החסד הנק' אברהם בסוד והוכן בחסד כסא וזמ"ש מגן
 אברהם ועליו אז אל אנפין דילה נחב' היטב למעלה בזיכור ברכת
 אבות במלות אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב וע"ש היטב :
אח"כ ברכת אלהי גבור ותיקנו בה נוסח **מי כמוך** אז
 הרחמן כו' והס' ח' תיבות ואלו הם מי
 אז הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים ויש בין התפלות שינוי
 שבתפלות שחרית ומנחה וערבית תאמר אז הרחמן ובתפלת
 מוסף תאמר אז הרחמים וגם זה נוהג בתפי' יו"ט (ה) עוד
 שמעתי מפי מנידי אמת מן החכמים שלנו שאמר להם מוז"ל
 שגם במנחה של יום שבת יאמר אז הרחמים (ט) והדבר מבואר
 כי במנחה דשבת יש עליה דומיא דתפלת המוסף והוא פשוט.
 גם מלאכה כחוב במחזור של מורי זלה"ה שעשה הגהה כי גם
 בתפלת נעילה ביו"ט יאמר אז הרחמים כמו במוסף וכן שמעתי
 מפיו כשהיה מתפלל :

והנה

נוסח זה של מי כמוך אז הרחמן כו' יש בו ח' תיבות
 והם כנגד הארת ח' תיקוני דיקנא דכהנא רבא אשר
 כנגדם הם ח' בגדי כהונה אל הכה"ג ביו"ט ועוד כי כהנא
 רבא הוא בע"ק א"א ולכן נק' רבא ולא זעירא אבל כהן הדיוע
 אינו לריך ח' בגדים ולפי שהם בעתיקא לכן הם בגדי לבן (י)
 כנגד לבושה כחג מיוור הגאמר בעתיקא. ודע כי בכל י"ת ל"ל
 אז הרחמן שהוא בז"א אבל בתפלות שמוספין דר"ה ויו"ט ושבת
 שבגמתי ל"ל אז הרחמים לפי שאז עולים עד אר"א ונודע כי
 אבא עלילה נקרא' אז לכל הרחמים כולם כי הוא ראשית קו
 הימין ולפי שברכה זו היא כולה גבו' כי לכן נקרא' גבו' לכן אנו
 ממתקים אותם במלות אז הרחמן והענין הוא כי אז הרחמן הוא
 בגי'

וכבר נחבאר אללנו הו' שזהו סוד הנסירה ואינה נעשית אלא
 ע"י הסיכה והדורמיטא שהיא א' מס' במיתה לכן אנו
 אומרים שזכירה תהי' לחיים ולא למיתה. גם נחבאר אללנו כי
 למעןך אלהים חיים הוא בנה"ז דז"א ונודע כי הם שיעור קומת
 הנוקבא וזהו למעןך כי נסירת הנה"ז היא למעןך כי שם הוא
 קומתך. והנה הם י"א תיבות כבדר הזה והם כנגד עשר אחוריים
 שרריך לכבר ועוד בחי' אחרת שהיא חיות לכולם שעמה הם
 י"א ע"ד מ"ש ב"א סמני הקטורת הנאחזים ב"א אחוריים שלו
 ואע"פ שאין נכסר בכל יום ויום מן עשרת ימ"ת אלא ספירה א'
 עכ"ז לריך להוריד הדינין עד למטה. ונודע כי לאה היא באחוריה
 ז"א מראשו ועד החזה ורחל היא מן החזה ועד סיוס רגליו. והנה
 זכרנו לחיים הוא כנגד חתר דז"א אשר נקרא חיים בסוד התפי'
 העליו' שהם בחי' המקיפים העליונים הא' אשר על חתר דז"א
 כג"ל בזיכור ברכת אבות במלות ווא"א כו' כי יש מקיפים א'
 וב'. ונודע כי התפילין נק' חיים חיי המלך לפי שיש בהם כ"א
 אזכרות כמנין אהיה וד' פרשיות כנגד ד' אותיות הויה וד' בתים
 כנגד ד' אותיות אהיה והנה אהיה הויה אהיה הם בגי' חיים
 וזה תכוין בזכרנו לחיים שהוא מלת חיים הא' שגד"פ חיים הנו'
 כאן. ותכוין כי אלו התפילין שהם המקיפים העליונים נמשכים
 בז"א ע"י זווג אר"א כנודע אשר בבחי' אור המקיף שלהם והנה
 אר"א הם בבחי' הויה דמילוי יודין דע"ב ואהיה דמילוי יודין
 פעולה קס"א והנה ע"ב וקס"א הם בגי' רג"ל והם בגי' ד' אותיו'
 זכור אשר במלת זכרנו ועוד יש בו כ' יסירה לרמזו כי הנה
 אח"כ נמשכים אלו המקיפים היוצאים מן הזווג הנו' דרך כ' שערי
 צינה (ו) הנמשכים מן אורות דאר"א. גם ר"ת זכרנו לחיים הוא
 ל"ז וס"ת הוא מ"ו והם בחי' ב' מילויי ב' הויות ע"ב ס"ג לרמזו
 כי כ"ז נמשך ע"י זווג אר"א הנקרא ע"ב וס"ג ואז יולא' בחי'
 המילויים שבהם לחון. גם תכוין כי ר"ת הוא ל"ז כמנין הב"ל
 לרמזו כי אלו התפי' הם בחי' א"מ הנקרא הב"ל כמבואר לעיל
 בצרכת אבות ובהרבה מקומות והוא בבחינת ההבל היוצא ממילוי
 ס"ג שהוא בגי' הב"ל. וסרי ביארנו טעם היות התיבות י"א
 ואמנם היות מספר אותיותיו מ"ח הוא לרמזו אל ב' שמות שהיא
 אהיה שרמזו במלת זכרנו כנו' והם כפשוטן בגי' מ"ח עם
 הכולל. אח"כ אנו אומרים מלך חפץ בחיים והוא למטה בתפילין
 דמקיפים תחתונים שבמלח דז"א שהם כנגד המוחין הפנימיים
 חב"ד וגם אלו התפי' נקרא' חיים לטעם הג"ל. והנה באחוריה
 אלו התפי' יש שם קשר של תפי' אלו שבראש ז"א והוא סוד אות
 ד' כנודע והיא בחי' לאה מל' העליונה העומדת באחוריה ז"א מן
 חכמה ולמטה (ו) וז"ש מלך חפץ בחיים כי זו המל' עילאה הנק'
 מלך לוקחת חפץ ורלון הנמשך מן מלח הרלון אשר בז"א אשר
 שם בחי' התפילין הנו' הנקרא חיים ומן הרלון הזה שלוקח מן
 התפי' הנקרא' חיים נעשית ד' וזקשר דתפילין מאחוריה הנק' מלך :

כתבנו

הגרות וביאורים : (ח) עיין נה"ש ד' נ"ט ע"ב ודף ס"א ע"א : (ז) עיין תו"ח דף קנ"ג סוף ע"א : (ג) עיין נה"ש ד"ב ע"א ס"י ד' : (ד) עיין תי"ה דקמ"ז
 פ"ב : (ה) הנהות הרמ"ם ז"ל מפר' אל יקשה בעיניך ענין נסירה זו כי מלבד הנסירה שאחר התקיעה יש עוד כ' נסירות כי ג' נסירות הם א' ע"י ז"א וא' ע"י
 ע"י אמא וא' ע"י ז"א אחר התקיעה כמבואר ובה לא קשיא מה שקשה לכאורה שמהאר שנק"ש ועמידה נמשכו המוחין איך אנו תיקעין שופר המורה על חזרת
 המוחין לפי שהיה נסיד הדורמיטא כנודע גם אלא שבה מתורץ שאהר קס"ת חזרת בחי' הדורמיטא לנודק הנסירה ועיין לקמן כי נסירה זו היא לנודק לאה
 אמנם אותה שפי' השופר היא לנודק רחל עכ"ל (עיין בס' שמן זית וך דקמ"ד) : (ו) א"ש ב' מילויים הנזכר שהם מ"ו וז"ו עם אותיות גי' פ"ו והוא רמז ראשו
 כח פו : (ז) א"ש גם ר"ת מלך חפץ בחיים בגי' הוא ל' לרמזו אל הארת ל' שערי הנמשכים בה : (ח) א"ש כך קבלתי מאבא מורי ז"ל לומר אז הרחמים
 גם בתפלת מוסף של יום שבת שאירע בחמט עשרת י"ת : (ט) עיין אמל"י דק"ב ע"ג שאלה ס' : (י) עיין כסא מלך פי' על התיקונים דף ג' :

ב'ק"ש היה היכל אהב' שבב'יא' שהוא היכל חמישי מתחא לעילא
 אבל היכל אהבה לזורך מ"ן אלו של עתה הוא היכל אהבה של
 קה"ק דבריא. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות
 שבב'ריאה אשר שם עומדים א"א ואו"א דבריא וכו' שבז"א
 למטה שבב'ריאה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד
 והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמו יש היכל עליו הנקרא
 אהבה ג"כ וכו' שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריא
 דיו"ר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבז"א הכוללן כל י"ם דז"א
 כנודע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מג' היכלין
 והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז'
 היכלין בלבד ואלו הן היכלות דיו"ר דשחרית דחול וכנגדם יש ז'
 היכלות דנוק' דז"א והם היכלות של יולר דחפלת ערבית דחול
 וכנגדם יש ז' היכלות דיו"ר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין
 דאבא דב'רי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריא וכולם הם בסוד
 שבטה ושבטה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הז'
 היכלות דיו"ר דשחרית דחול הם בז"א דבריא וגם ז' היכלות
 האלה עלמא הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ז' היכלין מתחא
 לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמו יש בו שית היכלין
 אחריו בחוכו וז"ל ו"ו כפולה ואח"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבז"א
 יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה א' יותר עליון
 וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המ"ן האלו. וגמלא כי שני
 היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופסע
 הלשון הוא כך למען שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה
 ע"י אהב' וז"ל באהבה כי ע"י העלאת מ"ן היכל אהבה התחתון
 בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואח"כ תכיון
 כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעורר היכל אהבה העליון
 שיעורר מ"ן עד שתגדל רחל נוק' דז"א אב"א ואז תכיון ג"כ להביאה
 עי"י פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלא עד שתייה
 היא שיה כמותו אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו
 ותכיון ע"י הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו
 חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונות תכיון במלת אהבה. והנה אחר חזרת'
 פכ"פ עמו מתמעטת ונפלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי
 כל מה שנגדלה אב"א ז' הלאו יספיק לשמול לישאר בבחינת
 נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחינת
 נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכיון לחזור ולבנות'
 כבחתילה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיע ומגן כמו שבבאר. ודע כי אני

מסופק אם שמעתי ממזול'
 שהנה" דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים'
 בה אלא אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי
 שנכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול'
 טעם א' ובר'. בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירון קושיא
 א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת
 הדורמית' אשר לסיב' זו אנו מבכרין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על
 עיני כמב' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה" דאימ' ברחל בהיות'
 אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בלי ספק ככל א"כ היכן הוא
 עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למי' קושיא זו יובן עם
 מהשיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ן או לריכין שניה'
 לעלות בסוד מ"ן אבל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבדה אז הז"א לבדו
 עולה בסוד מ"ן והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ונלע"ד שאמר אותו
 למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמורי'
 אל ז"א וכונתו עתה לתתם גם אל רחל ט"ו ולכן ז"א לבדו עולה
 בסוד מ"ן. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מ"ן ואז לריך
 הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו
 ואינו זוכר יותר מזה. וגמורי' אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיע
 הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם ז"א היא עומדת בבחינת
 נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל
 בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אהו' באחור
 לריכ' ליגדל בכל שיעור קומ' ז"א כולו כדי שכאשר תחזור עמו פכ"פ
 תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשטה' עתה בחי'
 נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ וכנכנסים
 בה הגהי' דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל
 אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אח"כ יסתלקו ממנה נה" דאי' וכנסו
 בז"א

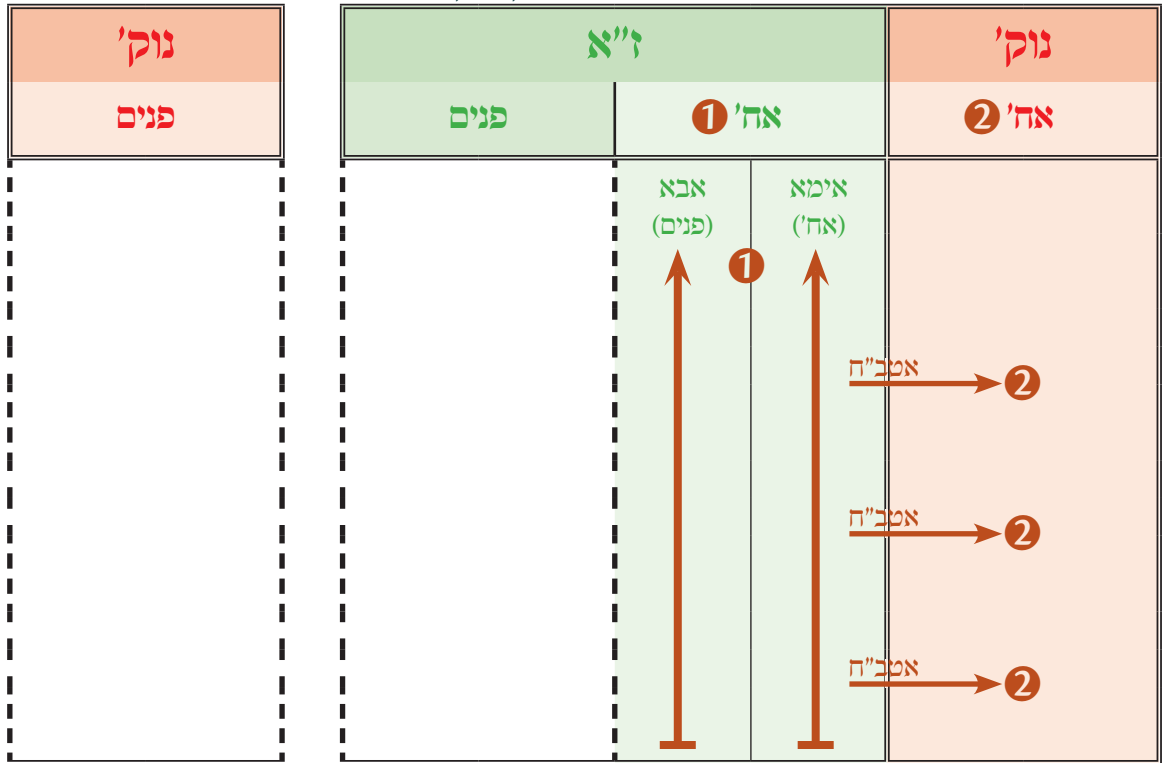
סגר דלחי בטני כי שני דלחות רחמה הם מזיירות בליור חיבור מס
 סתומה כזה ׀ והנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה:
למען שמו עתה נשלב בחי' המל' שביעקב ושברחל והם
 בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויען
 שכל בחי' המל' נקרא שם כנודע לפי שאין שום אחיזה כנגדם
 בז"א ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון
 זכירה כמש' ומביא גואל בו' וזוכר בו' אמנם אמר למען שמו
 בלבד ומה שזריך-לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל
 אלו ב' הפרטופים ואין אנו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל
 אלו ההמשכות הם למען שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל
 אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה
 שהוא בני' קפ"ד אחריו דהויה דיו"ר וקס"א פנים דאיהו דיו"ר
 לפי שיעקב נמשך מיסוד דאבא ע"י יסוד דאימא שה"ם קפ"ד וקס"א
 הגז' שהם בני' שמו ג' וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' ז':
באהבה ה' הנה עתה כבר נשלב פרטוף ז"א ויעקב ורחל
 אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחור באחור עם
 ז"א ולריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה
 כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ'
 על האדם כמש"ת בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה
 אף בלא הפלת תרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה
 מוחין שלימי' מן או"א כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתתם אל
 רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה
 אבל בליה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנודע שאחר סיום
 התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ
 בליה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אללנו בדרוש התפילה'
 ולכן לריך להפיל התרדמ' בליה כדי לגבור אותם וזיוס ר"ה שלרי'
 אז שינה והמעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם
 יש בחי' הנסיר' נזכרה בפ' בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו
 זכרנו לחיים בברכת אבות כמב' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום
 רייה הוא רמז אל בריאת העולם בבחי' האל' ובתחיל' ביאת המוחין
 בז"א אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל.
 אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכר' בהם
 ענין הנסירה כי כיון שנגמרו זיוס ר"ה אין לורך להזכיר הפלת
 תרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין
 לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא
 על ידינו כיון שבזיוס ר"ה נגמרה ע"י תפלותינו באומרנו זכרנו
 לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי
 הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתקן' בברכת אהבה
 עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבב'ריאה הטעם הוא לפי שעי'
 העלאת מ"ן משם עד למעלה באימא אשר באני' נמשכים אותם
 המוחין וכו' אל ז"א והנה כדי להביא פכ"פ לריך להעלאת מ"ן
 אחרים וכו' וידעת כי כל העלאת מ"ן הוא לזורך הזווג ופסע
 הראשונה שבק"ש היה לזורך זווג או"א לתת מוחין לזו"ן בהיותם
 אחור באחור ועתה לריכין מ"ן אחר' לזורך זווג או"א פ"ב כדי
 להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הזווג הגרמז לעיל במלת אלהינו
 ואלהי' אבותינו שלא היו עם מ"ן ז' שהטעם הוא לפי כי שם לא היה
 חסד רק בחי' כניסהם בז"א אבל הם כבר היו קיימים ועומדים
 אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מזיאות'
 הוא כי אימא מסתלקת מחו"ר ז"א ומזדווגת עם אבא כדי להוליד
 מוחין אחרים לרחל לבדה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א
 וז"ם ויבן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"א אשר נזדווגו
 והולידו אלו המוחין האחרים ואלו נכנסים נה" דאימא עלא' עם
 התלבשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי'
 תוך רחל לבדה כדמיון שהיו בתחילה נה" דאימא עם המוחין
 שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א בכל שיעור
 קומת ז"א ממען שבה עתה בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת
 רחל הגז' הוא באופן זה כי להיות ששם באחורי ז"א עומד' ללח
 ורחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה" דאימא לכנס בלאה ואח"כ
 מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות ללה ורחל שתיקן ונעשות
 פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת
 ז"א. והנה לזורך ענין הנסירה הזו לריך בהכרח העלאת מ"ן
 פעם אחרת כנזכר. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבב'ריא' בסוד
 ואוכן בחסד כסא ע"ד מה שהיה בעת ק"ש אלא שהיכל אהבה שהיה

הוא
 יתן
 רחל
 וזו"ן

דברות וביאורים: א) כי ב' דלחות הם זורת ׀ פכ"פ: ב) פי' לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם * ש"ס: ג) א"ש עם הכולל: ד) כפ"ח
 הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נזכר שם ה' ה' פכ"ח פכ"ח משער העמידה: ו) הורחא שפה: ז) פיין פ"ח
 ש"ל פ"כ פי' מ' ח' פכ"ח פ"ח משער עמידה:

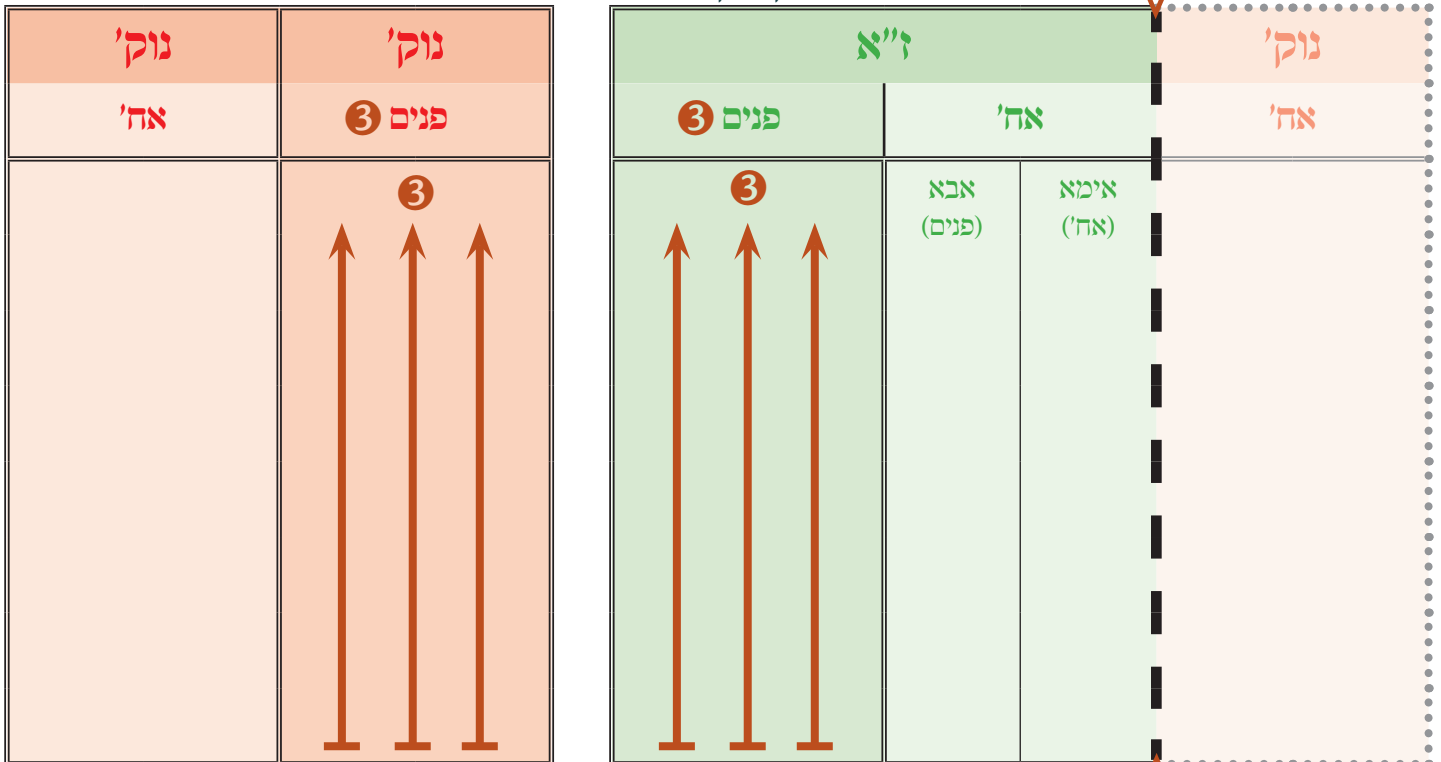
סדר עמידת זו"ן אה' ופנים

סדר בנין זו"ן אהור באהור

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

נסירה **1**

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

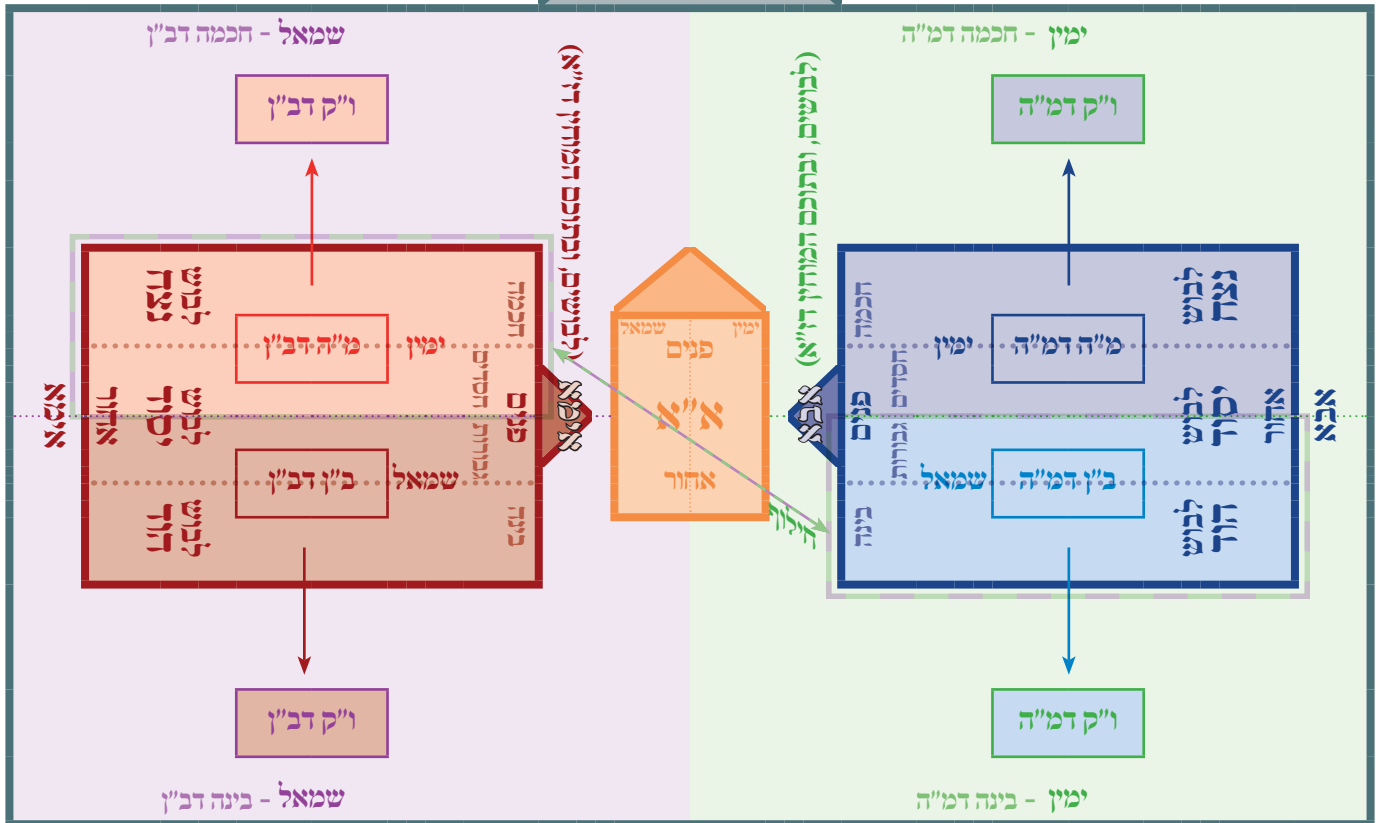
ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמ"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ו ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שע"ר ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציודוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

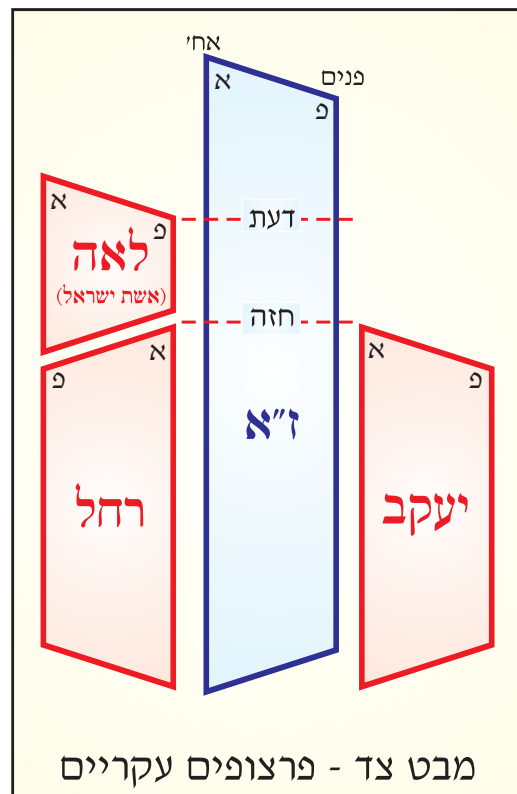

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דז"א דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דז"א דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך ז"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לז"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לז"ן את הו"ק דב"ן.

אוצ"ח דף נ"א ע"ב.

ע"י אור הלבנה, חלק אור החדש דף צ' ע"ב. נה"ש דף ל"ט ע"ג ד"ה ידוע.

ראש חודש		פ"ח חג"ת נהי"ם דא"א	
יום		דשבוע	
יום א'	חסד	שבוע א'	אבא
יום ב'	גבורה	שבוע ב'	אימא
יום ג'	ת"ת	שבוע ג'	ז"א
יום ד'	נצח	שבוע ד'	נוק'
יום ה'	הוד		
יום ו'	יסוד		
שבת	מלכות		
		אדר ב': כללות חג"ת נה"י דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן	
חורף		ק"ץ	
תשרי	חסד	תשרי	חסד
חשון	גבורה	חשון	גבורה
כסלו	ת"ת	כסלו	ת"ת
טבת	נצח	טבת	נצח
שבט	הוד	שבט	הוד
אדר	יסוד	אדר	אלול
דז"א		דנוק'	
מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן		ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן	

דשנה (מערכת הימים - יום דשבוע דחודש דשנה)

יחידות		עשרות		מאות		אלפים	
א	חכמה	-	חכמה	-	חכמה	-	חסד
ב	בינה	י	בינה	ק	בינה	א' אלף	גבורה
ג	דעת	כ	דעת	ר	דעת	ב' אלפים	ת"ת
ד	חסד	ל	חסד	ש	חסד	ג' אלפים	נצח
ה	גבורה	מ	גבורה	ת	גבורה	ד' אלפים	הוד
ו	ת"ת	נ	ת"ת	תק	ת"ת	ה' אלפים	יסוד
ז	נצח	ס	נצח	תר	נצח		
ח	הוד	ע	הוד	תש	הוד		
ט	יסוד	פ	יסוד	תת	יסוד		
י*	מלכות	צ	מלכות	תתק	מלכות		

דשנה לשמיטה ליובל (מערכת הזמנים - יום דשבוע דחודש דשנה לשמיטה ליובל)

דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל			דשנה לשמיטה ליובל		
התשס"ב	א'	בי	התשע"ו	א'	די	התשע"ו	א'	בי
התשס"ג	ב'	בי	התשע"ז	ב'	די	התשע"ז	ב'	בי
התשס"ד	ג'	בי	התשע"ח	ג'	די	התשע"ח	ג'	בי
התשס"ה	ד'	בי	התשע"ט	ד'	די	התשע"ט	ד'	בי
התשס"ו	ה'	בי	התש"פ	ה'	די	התש"פ	ה'	בי
התשס"ז	ו'	בי	התשפ"א	ו'	די	התשפ"א	ו'	בי
התשס"ח	שמיטה	בי	התשפ"ב	שמיטה	די	התשפ"ב	שמיטה	בי
התשס"ט	א'	גי	התשפ"ג	א'	הי	התשפ"ג	א'	גי
התש"ע	ב'	גי	התשפ"ד	ב'	הי	התשפ"ד	ב'	גי
התשע"א	ג'	גי	התשפ"ה	ג'	הי	התשפ"ה	ג'	גי
התשע"ב	ד'	גי	התשפ"ו	ד'	הי	התשפ"ו	ד'	גי
התשע"ג	ה'	גי	התשפ"ז	ה'	הי	התשפ"ז	ה'	גי
התשע"ד	ו'	גי	התשפ"ח	ו'	הי	התשפ"ח	ו'	גי
התשע"ה	שמיטה	גי	התשפ"ט	שמיטה	הי	התשפ"ט	שמיטה	גי

התת"ד - התתני"ב: ס"ח | התתני"ג - התתק"א: ס"ט | התתק"ב - התתק"ן: ע"י | התתקנ"א - התתקצ"ט: ע"א

צירופי ראש חודש (נה"ש דף מ"ז סע"ג)

ניסן	גלגלתא דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	לְשִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
אייר	אזן ימין דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	תְּהַלֵּל הַמֶּלֶךְ הַשָּׁמַיִם וְיִדְוֶעַ
סיון	אזן שמאל דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	דֹתֵינוּ וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית
תמוז	עין ימין דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	זֶה אֵינְנוּ שׁוֹהֵ לִי
אב	עין שמאל דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	הַסַּכֵּת וְשָׁמַע לְיִשְׂרָאֵל הַיּוֹם
אלול	חוטמא דנוק'	יְהוּדָה	אֶהְיֶה	וְצַדִּיקָה תְּהִיָּה לָנוּ כִּי

תשרי	גלגלתא דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	וַיִּרְאוּ אוֹתוֹהָ שְׂרֵי פְרַעֲוִה
חשון	אזן ימין דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	וְדַבַּשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה
כסלו	אזן שמאל דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	וַיִּרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי
טבת	עין ימין דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	לִיהוָה אֶתִּי וְנִרְוַמְמֵה שְׁמוֹ
שבט	עין שמאל דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	הַמֵּר לְמִירְנוּ וְהִיָּה הוֹא
אדר (א')	חוטמא דז"א	וְהָיָה	יְהוָה	עִירָה וְלִשׁוֹרְקָה בְּנִי אֶתּוֹנוּ

אדר ב' פה דז"א. ויכוין בכללות כל הי"ב צירופי הוי"ה ואהי"ה ביחד.

* יש למלכות ערך של 10. לכן בשנת המלכות (ביחידות), אין מקדמים את העשרות, אלא רק שנה לאחר מכן (אור החדש דף צ"ה).

מהז"א ונכנסין בנוק' לנוסרה, וכן בקריאת שמע שעל המטה וכו', הוא צלם דאימא דכח"ב דז"א דכללות השנה, או צלם דאימא דכח"ב דכללות דאותו חודש, או דאותו שבוע. אם כן נמצא שאף על פי שאנחנו אומרים שצלם דאימא מסתלק מן הז"א ונכנס בנוק' לנוסרה, הוא בינה דז"א דכללות של החודש או של השנה, אבל לגבי כללות הז"א בכללות נקרא שמקבלת על ידי ז"א, שהצלם דאימא הנכנס בנוק' הוא בינה דז"א הכללי דכללות החודש או השנה.

ובזה אתי שפיר מ"ש בסידור שחרית של ראש השנה בכריעה שניה [דף י"ז ע"ב] להמשיך ו' אורות מאבא מי"ו אורות דחלקו לאימא כדי להאציל הז"א וכו', ע"כ. והלא בכריעה שניה יו"ד לגבי ה' שהוא המשכת ג"ר דמוחין מחכמה דז"א לכינה שלו. ועוד מה פירוש כדי להאציל את הז"א, והלא כבר בקריאת שמע המשכנו לז"א גם ו"ק דגדלות באחד. ועוד מ"ש שם בסידור אחר זה להמשיך מאור החדש מיסוד דא"ק וכו' ו' בניקוד שורוק לאו"א, ואימא לוקחת הוא"ו שיהיה לה כח להאציל את הז"א וכו'.

ולפי דרכנו אתי שפיר, שמה שאנחנו מתקנים בראש השנה הוא כח"ב דז"א דכללות השנה, והו"ק דז"א דכללות הנתקנים בו' חודשי הקיץ וחודשי החורף שתיקונם על ידי כח"ב דז"א, עדין לא נאצלו, שבירורם בכל חודש כחודשו ושבת בשבתו ויום ביומו. ובוה

בענין החסדים^מ, ועיין שער ההקדמות (דף ס"ג סוף ע"ב) [בנד"מ דף ע"ז ע"א] שכן כתב הרב בפירוש^ט, ובוה נסתלקה קושית הרב יפה שעה. (מע"ח השד"ה).

כללים של חו"ג

[ו' ע"ב] כללים ב' וג' עיין שער הכונות דרוש ערבית דליל שבת (דס"ט סע"ב וע"ג) בתיבת ופרוס, ולקמן בעץ חיים בדרוש ג'. (מע"ח הראמ"ע).

כלל ג' ד"ה ויש פירוש ב' וכו'. נ"ב, שניהם אמת, ועיין לקמן דרוש [ג'] שכתב רבינו שהחסדים [הם] אור פנימי ואור מקיף, [ואור פנימי] נכנס בפנימיות [היסוד] דאימא והמקיף עולה [מחורף] דפנות היסוד דאימא. ועיין שער הכונות דרושי ערבית דליל שבת [דף ס"ט סע"ב וע"ג]. (מע"ח השד"ה).

כלל ד' ד"ה וכן בר"ה נמשכין בה ה"ג ע"י אמא עצמה וכו'. נ"ב, עיין מ"ש הרב שפת אמת (דף ל"ב) [בנד"מ דף קי"ט]. ונלע"ד על פי מה שכתב מו"ר הרש"ש ז"ל ששת חודשי הקיץ והחורף הוא תיקון הו"ק, והכח"ב נתקנים בראש השנה, כמ"ש בתו"ח דף קמ"ה ע"ב שורה כ"ה. ואם כן הו"ק שנתקנים בחודשי הקיץ והחורף הוא על ידי הכח"ב שנתקנו בראש השנה. אם כן נמצא שהנוק' של פרטות החודשים והשבתות והימים וכו' שאנחנו אומרים שכבאהבה מסתלקים המוחין

נת. א"ה ימ"ה יצ"ו: פירוש שיורדים במרוצה עד היסוד מכיון שהמקום מגולה כלי מחיצות.
נט. א"ה ימ"ה יצ"ו: כוונתו ששם כתב הרב ז"ל בפירוש ב' חסדים ושליש, וא"כ מוכרח הוא דקאי טעם זה על חג"ת דוקא ודו"ק. אח"כ ראיתי להשד"ה ז"ל בהגהה שכתב שמוהר"א משען ז"ל כתב בגיליון יפ"ש שלו שהרב יפ"ש לא היה לו שער ההקדמות. ועיין לבושי יו"ט שכ"כ לתרץ. ועיין בשער האונאה רפ"א שכ"כ, וא"כ תימה עליו שלא הכיח משער האונאה, ועיין באש"ל שער החיקון פ"א אות ז' שהובאו דברי הגהה זו שם.

אחר זמן בא לידי ספר דברי שלום וראיתי שכיונתי לדעת קדוש יעוין שם (ד"ח ע"ג שאלה ס"ד). (מע"ח השד"ה).

ד"ה ואפשר לומר שתחלה נתפשטו נ"א לא נתפשטו. נ"ב, תיבות נתפשטו נ"א נמחק, וצ"ל שתחלה לא נתפשטו. (מע"ח השד"ה).

ד"ה ואח"כ בזווג ראשון נותן לה ה"ג עצמן וכו'. נ"ב, עיין שער מ"ד ומ"ן פרק ז' ושער פנימיות וחיצוניות סוף פרק ח'. (מע"ח השד"ה). שם ונקרא שם ב"ן. נ"ב, בן ולא בת והם מ"ה דב"ן, מספר כתב יד. (מע"ח הראמ"ע).

[ו' ע"ד] ד"ה ומהמלבושים שלהם וכו'. נ"ב, עיין מבוא שערים הנרפס מחדש דט"ו ע"א. (מע"ח השד"ה).

[ו' ע"א] כלל ח' ד"ה בכל חסד וחסד מהה"ח או ז' חסדים. נ"ב, תיבות או ז' חסדים ליתא בספר כתב יד. (מע"ח השד"ה).

כלל ט' ד"ה והנה כמו שזו"ן הניחו וכו'. נ"ב, מכאן עד סוף הכלל הוא לקמן פרק י"ב בשער מ"ד ומ"ן. (מע"ח השד"ה).

[ו' ע"ב] כלל י', בהגוב"י אות י"ב ד"ה עוד קשה וכו'. נ"ב, וז"ל שער מאמרי רשב"י (דף נ"ו ע"ב הנד"מ), והנה ז"א רובו הוא מצד החסד ונוק' היא מצד הגבורה ולכן הזכר הוא לוקח כל בחינת עיטרא דחסד לעצמו ואין נשאר ממנו אל נוק' רק מעט מזער וכו', והנה לפי שז"א לקח לעצמו רוב עיטרא דחסד לכן לא הוצרך לקחת מעיטרא דגבורה רק דבר מועט ונשארה כולה או רובה אל נוק', עכ"ל. (מע"ח השד"ה).

אתי שפיר בכריעה שניה שאנחנו ממשיכין ר' אורות מאבא ואימא כדי להאציל את ז"א, רוצה לומר חו"ב דז"א, ונקראים אבא ואימא לגבי ר"ק דז"א הנתקנים בששה חודשי הקיץ וחודשי החורף. וכן ניקוד הו' בשורוק שמיסוד דא"ק לאימא להאציל הז"א, רוצה לומר לבינה דז"א שנקראת אימא כדי להאציל ר' קצות דז"א הנתקנים בחודשי הקיץ והחורף כנלע"ד מו"ר השד"ה יצ"ו.

גם מ"ש ברוש ב' [דעמידה בתיבת] באהבה כי בשאר ימות השנה וכו' נשאר בו רשימו יתירה וכו' אבל בראש השנה וכו' שהוא תחילת ביאת מוחין בז"א אשר לא היה בו אז לא מוחין ולא רשימו וכו', ע"כ בקיצור. ופירושו, בשלמא בשאר ימות השנה שמסתלקין המוחין מהז"א דפרטות אותו חודש ואותו שבוע מו"ק שלו, אבל מכח"ב הכוללים דז"א של השנה שנתקנו ביום ראש השנה לא נסתלקו המוחין מהם, אם כן אינה נקראת דורמיטא ואינו צריך זוכרינו ותקיעת שופר לעוררו, לא כן בראש השנה שמסתלקין המוחין, הוא מג"ר הכוללים דז"א של כל השנה, נקרא דורמיטא, וצריך זוכרינו ותקיעת שופר לעוררו, וא"ש את"מ מו"ר השד"ה יצ"ו. (מע"ח הראמ"ע).

[ו' ע"ג] ד"ה ואח"כ בעטרה. נ"ל צ"ל ואח"כ בנסירה. (מע"ח השד"ה).

בשמ"ש אות א' ד"ה וצ"ע כי לעיל בפ"ט שער המוחין וכו'. נ"ב, שכתב שצ"ל והב' מ"ה דב"ן, ומדבר בזו"ן הגדולים. ופירוש שני שכתב ואפשר לומר וכו', מדבר בזו"ן הקטנים כמ"ש בפרק ט' משער המוחין בפירוש ראשון. ופירוש ראשון של כאן כפירוש שני דהתם.

(כחול ע' כחולים)

להמשיך מאלף דקנ"א לאימא שזרתה רי"ו, ג' ס"ג עם שלשים אותיותיהם העולה רי"ו. וא

3

עג: 28
: 23
6 e

אלף הה יוד הה

אותיות יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

מספר יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

לחמ"ן בג"ה דת"י לב"ן דל"ה ולב"ן דבינה דז"א.

להמשיך ו"ק של המוחין (והרי"ו)

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	אהיה	אהיה	יהוה
אהיה			אהיה
יהוה	אהיה	אהיה	יהוה
	אהיה	אהיה	
	יהוה	יהוה	

יוד וזי דקס"א

אלף הה יוד הה

אותיות יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

מספר יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי

לחב"ד חג"ת לחח' לחח' לחכמה דכח' דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דנוק' שהיא ה' שזרתה ה' עם

הו' נעשה רי"ו. [דל"ז ניתן בה כח להעלות בזקיפות את נקודתה שבבריאה לאלילות]

לנוק' (ר"ו)

כריס"א ו לגבי ה' ונעשה רי"ו

להמשיך מו"ק שהוא ו' [שהוא ז"א] ששה אורות מי"ו אורות דל"ב נתיבות דחלקו, לאות ה' שבזו"ר (3)

ונעשים ב' ווי"ן ויו"ד מספר כ"ב, שהם י"ו אורות דחלקה מל"ב נתיבות, ועוד ו' יתרים שנתוספו בה לתת

בה כח להאזיל את שית היכלין דבריאה שלמטה ממנה. והם שית אורות שנותן לה כח להאזיל את השית

היכלין שתחתיה. (בבריאה) - של כלום יענה. (כחול: ע"א: 60.)

ו' ז'
שהיא ז"א
והי"ו ה' ה' -
ז"א מו"ן וק' י"ו דחלקה
ז"א

וא' כי האחת המיוותרת בכל הוי"ה מהם הוא בחי' הכללות שבה. (שעהכ"ו ז"ד ע"ד).

וב' בדרך כלל עושים בתחילה מספר ואח"כ אותיות, אמנם בסידורי היר"א מסודר אותיות ואח"כ מספר, וכן בסידור המודפס ולכן סדרנו על סדר זה, ואפשר מכיון שהאותיות יותר חשובות מהמספר כי המספר הוא במלכות והאותיות בז"א.

3a
33

(לש הגמטריא לכוין ביום הדין הקדוש)

שחרית ראש השנה

(ג' אורחא)

שלום

רסא

יכוין לחבר י"ה למוחין דקס"א, עם ו"ה פשוטים
דגופא שהם תו"מ.

י"ה למוחין עם ו"ה פשוטים שהם ת"ת ומלכות גי' מ"ו

להמשיך מילוי דע"ב זה מאבא

ומחכמה דז"א לנוקבא

(ג' אורחא)

יהוה

יוד היל וה

יוד היל ויל היל

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ

ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

לנוק

וע"י הארה זו יכוין להמשיך הארת כ"ב אחרון

מיסוד דאימא שבחב"ד דז"א [הרמוז בב"ך דברוך]

לנוק, שהיא ה' אחרונה.

①
:23

מנצפך - יהוה

ה"ג

יהוה יהוה

יהוה יהוה

יהוה יהוה

ג' כלי יסוד דז"א

יאן זודוננזי

שין, שין דלת, שין דלת יוד

שין דלת יוד

יהוה

גי' כ"ו

ושם ביסוד נעשים הוי"ה א'.

ומיסוד דז"א לדעת דנוק' ושם מתחלקים לה'

הוי"ת גי' ק"ל דעת דנוק'.

יהוה יהוה

יהוה יהוה

יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

ע"ב

הרי כ"ו ק"ל ע"ב גי' ברוך.

ואח"כ מתפשטים צו"ק שלה בבחי' רבוע

ע"ב לחג"ת דנוק'

②

להמשיך לנוק' שבצריאה מאחורי נו"ה דז"א הארת הוי"ה ואלנות וה' פעמים כ"ה מדח"ג נ"ה.

יאאהדונהי ז"א

יהוה יהוה
יהוה וקכ"ה
יהוה ס"ה רי"ז

①

יכין להמשיך לנוק' שבצריאה הארה מאחורי התפארת דז"א הוי"ה ואלנות וג' מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה.

מ"ב דס"ג	יאאהדונהי	מ"ב דע"ב
יהוה	יהוה	יהוה
יוד הי ואו הי	יוד הא ואו הא	יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד	יוד הא ואו הא	יוד ויו דלת הי יוד
ואו אלף ואו הי יוד	יוד ואו דלת הא אלף	ויו יוד ויו הי יוד
	ואו אלף ואו הא אלף	
	ואו אלף ואו הא אלף	

(ג' מילויים עולים קכ"ו ועוד ז"א ס"ה גי' רי"ז ע"ה)

ויזכור

? [להמשיך מן הנוק' ה' אחרונה דהויה לנקודתה שבהיכל ק"ק דצריאה הנק' אלני את כל האורות הנז' שהם הארת המוחין דו"ק עם האורות העולים כמס' ברוך וגם הרי"ז ואז גם היא נקראת ברוך] גם נקראת [הנוק' שבצריאה] ברוך על ידי הרי"ז שנתחבר עם י"ב אותיות דאלנ"י שהם רי"ז וי"ב גי' ברוך.

②
...:3

י יה יהו יהוה י יה יהו יהוה
רי"ז י יה יהו יהוה

רי"ז ב'

אלף דלת נון יוד י"ב אותיות דאלנות ס"ה גי' ברוך

שער (ב) [ק"ב] גר' איה

ב' רי"ז ה' עו"מ גו"מ ב' ע"ב עו"מ

להוריד ל' דיהוה
ולהעלות א' דאהיה.

אתה

להמשיך הארת הג"ר לאחור לאחור לחכמה לכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דתבונה.

עס ג"ר לכלמי המו' שהס אל"ף ה"י דקס"א עס הנכנח"י.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

אל"ף וי דקס"א

ולהמשיך מאות א' דקס"א שניורה רי"ן מספר ג' ע"ב דיודין העולה רי"ן, לחכמה דז"א

אל"ף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ן

לג"ר דאח' דאח' לחכמה לכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דז"א

ג' כלי חכמה דז"א שהא' ל

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

(בג"ד ל' אב"ד)

דל"ג

דל"ג
ומסס לבינה

כא"ו

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

אל"ף וי דקס"א

אל"ף הי יוד הי

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ן

*ע"י
דג'*

ולהמשיך ל' שהא' בחכמה דז"א לגבי ה' שהא' בינה דז"א שזרתה ו ונעשה רי"ן

כריס"ב

ג' כלי בינה דז"א ה'

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אל"ף הא יוד ווא

אלף הא יוד הא

או וי

ומשם להמשיכם לה' אחרונה להויה, ב' ג' ד' (ש"ו)

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

X

אג' ו' ז' דקס"א

ולמשך מאות א' דקס"א שניורה רי"ו מספר ג' ע"ב לידוין העולה רי"ו

אלף הי יוד הי

? X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לג"ר

? X

לכחב"ד דאח' דאח' דכחמ' דכתר דבילת' [דחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל שניורה רי"ו ועס היו"ד הס

רי"ו
חכמה וכתר
יוד הי ויו הי

לדחות הו"ק לחג"ת ונה"י דיעקב ורחל.

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי דקס"א

אלף הי יוד הי

X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לחג"ת

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

אהיה
יהוה

יוד הי ויו הי דקס"א

אלף הי יוד הי

X

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי גי' רי"ו

דיעקב ורחל

לנה"י

שחרית ראש השנה

לחבר אלף למוחין עם י"ה לחו"ב

אהיה

לחבר אלף ה"י למוחין מלאים עם י"ה לחו"ב

אלף הי יה ז' ק"ה

להמשיך מלוי דקס"א מאימא ומבינה דז"א, לנוק.

אלף ה' יוד ה' ז' ק"ה

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד

אלף, אלף הא יוד הא

אלף הא יוד הא

אלף יוד

ה' -> נו"ך

וע"י הארת מלוי דקס"א הנו', יכוין להמשיך לנוק' אג"ר למוחין הנו' הכ"ב לחוון ענמס הרמוזים
בא"ת דאתה כל אות כגולה מטער חוץ מד' אותיות שרשי גימ'ק ונשאר כמספר רי"ו, וזה הרי"ו

יכוין אותם בנזיר א' דאתה (רי"ו)

אתה

רי"ו

ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל ל	א א א א א א א א א א א א א א א א
מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ מ	ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב ב
נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ נ	ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג ג
ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס	ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד ד
ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע ע	ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה ה
פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ פ	ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו ו
צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ צ	ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז ז
ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק	ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח ח
ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר ר	ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט ט
ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש ש	י י י י י י י י י י י י י י י י
ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת ת	כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ כ

דו"ץ ג'
(בגו"ס ס"ב צב"ר)

דו"ץ כ"א

5 א"ת ה

לפ"ק (א"ת) לפ"ק ה"ו לפ"ק

ה"ו (א"ת)

10
10
10

זקיפה א'

יהוה יהוה

להעלות א' לאדני
לחזרה עם י' ליהוה

יכוין להמשיך ו"ק לפנים לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] ליש"ס,
עם ו"ק לכלמי המו' שהם וי"ו ה"י דע"ב עם הנכנח"י.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

וְיִוְהִי

וְיִוְהִי דע"ב

וְיִוְהִי

תחילה ימשיכם לחב"ד חג"ת לפנים לאח',

ואח"כ יכוין לדחותם לחג"ת נה"י, לללס ליש"ס לא נכנס בז"א ועומד ע"ג רישא דז"א

לו"ק לפנים לאחור לחכמה דכתר דבינה [בחזרה לחכמה וכתר] דבינה דז"א והם אות ו'.

ג' כלי גבורה דז"א

יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי ת"ת דז"א

יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ
יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ
יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ
יִוְהִי אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי חסד דז"א

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

וְיִוְהִי

וְיִוְהִי דע"ב

וְיִוְהִי

ג' כלי סוד דז"א

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי יסוד דז"א

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

ג' כלי נלח דז"א

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ

7 (צבין אסר זקניה!)

ומסס יכוין להמשיך הו"ק

15
:33
[ice] (2) ae

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ

ו' ה' ג' ב'

ו' ה' ג' ב'

ו' ה' ג' ב'

לחבר"ד חג"ת דחכמה דכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל שתיא ה' בליור רי ועס הו' 15

הנז' הרי רי"ו.

ואל להעלות ה' לגבי ו' ו' - ל ק י ג ב א

יוד הי ויו הי

לחבר ו"ה לע"ב דזקיפה א' עם י"ה

דקס"א דכריעה א'.

אלף יוד קל"א

להעלות א' דלדני (ע"י) י' דהוי"ה וסניהס גי' קל"א. 110
:33

ה"ז

להעלות דעת ק"ל דנוק' העולה עם הכולל גי' קל"א.

יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה
יְהוָה

א-א-א י-י-י א-א-א י-י-י

אלף יוד אלף יוד גי' רס"ב

[רי"ו] ו-יוד הי ויו הי גי' רס"ב

ג' י' (סוף כרוף)

א"י דלדני גי' קל"א עם קל"א הראשון פוי, א' דלדנות י' דהוי"ה גי' רס"ב, והס גימ' רי"ז ומ"ז.

[י'הוה אדני אדני]

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱזוּד

ר"ת גי' כ"ב

י' דהוי"ה ו'א' דלדנות ו'א"י דלדני פשוט הרמוזים בר"ת ה' אלהינו ה' אחד גי' כ"ב.

[א] ביר"א סידר ו' לגבי ה' ונעשה רי"ו (ולא להעלות וכו').

לעלות

להעלות הכ"ב אחוון [אשר עיקרם מבינה שהיא
אהיה].

אב גד הו זוז טי כל
מנ סע פצ קר שת

י' דהוי"ה עם י"ח לדנ"י גי' אהי"ה

יאי גי' אהיה

על"ה א' [להעלות את נקודת המלכות שהיא
דנ"י והס י' מלכויות ד"ס דח"כ] →

דחל וכל היכלי ב"ע מהיכל ק"ק דבריאה
למלכות שהיא ה' אחרונה שתחת יסוד
ואו דח"כ דז"ח דלנילות.

להמשיך להס [ליעקו"ר] משס [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך להס [ליעקו"ר] משס [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך להס [ליעקו"ר] משס [ממלכות דז"ח]
מספר ע"ב וקס"ח, העולה רי"ז ועוד י"ז והכולל,
כנגד י' אותיות דע"ב וכנגד ח' אותיות פשוטם
דשני השמות. ע"כ:.

להמשיך [משס] ליעו"ר [מהיסוד] מספר ע"ב
וקנ"ח, גי' רי"ז וז' והכולל [כנגד ח' אותיות
דהוי"ה ואהי"ה.

להמשיך [משס] ליעו"ר [מהיסוד] מספר ע"ב
וקנ"ח, גי' רי"ז וז' והכולל [כנגד ח' אותיות
דהוי"ה ואהי"ה.

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

להעלות נוק' אדנ"י ל-ה פ"י נוק' שתחת היסוד
(ע"כ ע"כ:)

י' אהדונהי
א אד אדנ אדנ"י
יוד אלהי הי הי יוד הי הי

י' אהדונהי
א אד אדנ אדנ"י
יוד אלהי הי הי יוד הי הי

י' אהדונהי
א אד אדנ אדנ"י
יוד אלהי הי הי יוד הי הי

י' אהדונהי
א אד אדנ אדנ"י
יוד אלהי הי הי יוד הי הי

י' אהדונהי
א אד אדנ אדנ"י
יוד אלהי הי הי יוד הי הי

[א] הרב השד"ה פירש חו"ב דל"ס דאבא ול"ס דאמא שער"ח ח"ב ש"א. ועיין פת"ע דף ל"ג ע"ד.
[ב] משמע שיש כאן להעלות ב' נקודות. א'. להעלות "יעו"ר" שהיא הנוק' שהיתה דבריאה, מש"כ עם המלכות היא נקודת המלכות
נוק' שתחת היסוד דז"ח.

eyel הַבַּ (עַיִל: 33: -)

[עליה ג'] להעלותם ליעקו"ל לאחוריו נו"ה
ז"א להמשיך להם מספר הוי"ה
ואדני וה"ח מתפשטים ונכללים בנו"ה, מדח"ג
נ"ה כ"א כולל מה', וכלולים עוד מכולם והם ה"פ
כ"ה שהם קכ"ה ועם מספר ז"א הרי רי"ו.
עוד להמשיך להם ע"ב וקמ"ג ע"ה גי' רי"ו.

יאהדונהי ז"א

ה"ח

יהוה יהוה

יהוה

וקכ"ה

יהוה יהוה ס"ה רי"ו

יוד אלף הי הא ויו יוד הי הא

ע"ב קמ"ג גימ' רי"ו

(קס"ו, קמ"א, קט"ו - גימ' סטאג, @)

eyel הַבַּ (עַיִל: 33: -)

[עליה ד'] וא"כ להעלות ליעו"ל עד ראש התפארת: ולהמשיך להם מהת"ת מספר הוי"ה
ואדני ומספר אותיות שלשה מ"ב דע"ב ס"ג מ"ה, גי' רי"ו ע"ה.

14
33

מ"ב דס"ג
יהוה
יוד הי ואו הי
יוד ויו דלת הי יוד
ואו אלף ואו הי יוד

יאהדונהי
מ"ב דמ"ה
יהוה
יוד הא ואו הא
יוד ואו דלת הא אלף
ואו אלף ואו הא. אלף
(ג' מ"ב וז"א ס"ה רי"ו)

מ"ב דע"ב
יהוה
יוד הי ויו הי
יוד ויו דלת הי יוד
וי יוד ויו הי יוד

יאההויהה
יוד הי ויו הי ע"ב בת"ת ז"א
יוד יוד הה יוד הה וו
יוד הה וו הה קד"ס בכתר דנוק'
ע"ב קד"ס ס"ה גי' רי"ו

עוד להמשיך [להם] שילוב הוי"ה והאי"ה ויכוין
לע"ב שבתפארת ז"א וריבוע ב"ן שבכתר דנוק',
שניהם גי' רי"ו.

18 כוונת ס' כוונת (צ' קי"ב: 18)

אלף הי יוד הי קס"א
אלף למד פא הי יוד
יוד ויו דלת הי יוד ס"ה קפ"ח

[ב] ד"פ הוי"ה והאי"ה שבד' עליות גי' קפ"ח

כמספר קס"א,
וכ"ז אותיות מילוי המילוי.

אמא במא 310

[א] ביכ"א נהר שלום חלק ג' עמ' 268 וכן בסידור בית אל כתי' לר' אהרן פיריה עמוד לא לחבר ה' דמלכות עם ו' דת"ת גי'
רי"ו ואח"כ להעלות עד ראש התפארת וכו' וביכ"א הדאיה ליתא.
[ב] פ' פעמים יאההויהה יאההויהה יאההויהה גימ' קפ"ח כן מובא ביכ"א נה"ש חלק ג' 269.

זקיפה ב'

להעלות א' לאהיה
ולחזרה עם י' ליהוה

יכוין להמשיך ג"ר לפניס לאחור, לחכמה דכתר, לזינה [בחזרה לחכמה וכתר] ליש"ס,
עם ג"ר דללמי המוחין שהם יו"ד ה"י לע"ב עם הגרנח"י,

צ"ג	ג"ר ליש"ס לחכמה אות י'	צ"ג
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
	יוד וזי לע"ב	

לג"ר פניס לאחור, לחכמה דכתר לזינה [בחזרה: לחכמה וכתר] לזינה דז"א
ג' כלי חכמה דז"א י'

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[זכרון ב': ה' ע"ב י']

צ"ג	ומסס לג' כלי זינה אות ה'	צ"ג
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה
	יוד וזי לע"ב	

ג' כלי זינה אות ה'
אלף, אלף הא, אלף הא יוד
אלף וזי יוד וזי
אלף וזי יוד וזי
או וזי וזי

ואז תחילה ימסור עלמנו עק"ה ויקבל עליו ד' מיתות ב"ד וולהעלות נרנח"י שלו למ"ן [16] 33: [א"ר]

י	א	א	א	י	י	י	י	י
סקילה	וליהדם ע"י	ע"ב	יוד	הי	הי	הי	הי	הי
ה	ד	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
שריפה	וליהדם ע"י	ס"ג	יוד	הי	הי	הי	הי	הי
הרג	וליהדם ע"י	מ"ה	יוד	הא	הא	הא	הא	הא
חנק	וליהדם ע"י	ב"ן	יוד	הה	הה	הה	הה	הה

להעלות החו"ב דז"א בכת יו"ד ה"י דע"ב למ"ן לאו"א

יאההויהה [בחו"ב דז"א]

ולזווג או"א

איההויהה יחוד או"א

א לכתב את צ"ה (נחל)
 כשעין ירצה לביי"א
 א"תן א"ת יען בא"ת
 א"ת א"ת א"ת
 א"ת א"ת א"ת
 א"ת א"ת א"ת
 א"ת א"ת א"ת

ולחמשיך מזווג הנז' הוי"ה וההי"ה לנוק' דז"א

יהוה אהיה - נ"ע כ"ה א"ת

וקס מ"ה וגו' לז"א - י' א"ת - י"ס א"ת

יוד הא ואו הא - כ"ה א"ת א"ת יען בא"ת

ומקם דרך הדעת לתפארת דז"א. (ג"ה, יב"ל ג"ה)

אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה
 אהיה אהיה אהיה
 יהוה יהוה יהוה

יו | | | יו דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א ו'

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוד

יו | | | יו

[א] עיין סידור הר"י דרעי דף י' ע"א שכתב לקבל למב"ד ולהעלות נרנח"י שלו למ"ן וכו' ומופיע הדף מלולס בספר "עטרת מרדכי" חלק ו' עמ' רל"ג וכן בסידור המודפס הולאת שער השמים דף כ' ע"ב שז"ר קס דמב"ד מהגהות הרב סלמאן מולפי.
 [ב] עיין ע"ח שער כ"ט דף כ' ע"ד וז"ל: וגם יק' אז מ"ן דחו"ב ובכת"י כתב זווג דחו"ב שלו בז"א עלמנו. ועיין על זה ש"ס שכתב ומלאן הולאת הרב קר שלום כוונה זו בעמידה דר"ה. וע"ע פת"ע החדש לרב דבלינקי דף כ' ע"ב ד"ה "ועסה" שכתב שקנייהם זווג או"א האחד הוא פנימי והשני זווג חילון.

[ג] עיקר השפע וההמשכה הוא לנוק' שהיא העיקר ביום זה ושם מלוכב בו קס מ"ה / ז"א ואז ז"א מתחדש ומתקן עלמנו יק' בו כח להאיר לנוק' ובכת' י' אותיות אלו מתרבה אור הארת י"ם שבז"א עלמנו, ואז יוכל לתקן את המלכות (שעה"כ ז"ד ע"ג)

להמשיך הארת המוחין הגז' לחז"ד לפניס לאח' לחכמה דכתר דבינה [לחכמה וכתר] דבינה דיעקב ורחל
שהיא ה' בליור ר"ו ועס היו"ד נעשית רי"ו.

^{הצ"ח} אֱהִיָּה	^{הצ"ח} אֱהִיָּה	^{הצ"ח} אֱהִיָּה	^{הצ"ח} אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

יו"ד ————— וי' ————— דע"ב

^{אח"כ}
להעלות דה' לגבי י' - אכ"ה

יְהוָה [רי"ו]

ולדחות הארת המוחין דו"ק לחג"ת ונה"י שלה

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וי"ו ————— וי' ————— דע"ב

לחג"ת ————— לנוק'

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וי"ו ————— וי' ————— דע"ב

לנה"י ————— לנוק'

לחבר י"ה דזקיפה ב' זו עס א"ה דקס"א דכריעה ב' ונעשה קס"א.

אלף ה' יוד ה' ^{ד"ב}

3
3.1.12
11

יאהדונהי

ה"ח

יהוה יהוה
יהוה יהוה
יהוה יהוה

[עליה ה'] להעלותם [ליעור] לאחורי
בחור"ג ולהמשיך להם משם
מספר הוי"ה ואלדני וה"ח המתפקטים ונכללים
בחור"ג מחב"ד ח"ג, כל אחד כולל מכל הה'
וכלולים עוד כל אחד מכולם והם ה"פ כ"ה שהם
קכ"ה ועם ל"א הרי רי"ו.

יוד יוד הא יוד הא ואו
יוד הא ואו הא מס' ק"ל

עוד יכוין להמשיך להם מספר ריבוע מ"ה
שעולה ק"ל

א אה אהי אהיה מס' ד"ס

ומספר ריבוע אהיה שעולה ד"ס

Cred אהיה

ומספר מ"א אותיות דקס"א
שלקתם ע"ה גי' רי"ו.

אלף הי יוד הי מלא

אלף למד פא הי יוד

יוד ויו דלת הי יוד

מ"א אותי
ס"ה ע"ה רי"ו

11a סיכום 5 חלוא

יהוה יהוה אדני אדני
יהוה אדני
יהוה יהוה אדני אדני
ק"ל קכ"ה

ויכוין כי חמש היות שבה עליות דהוי"ה
ואדני הנ"ל גי' ק"ל, וה"פ אדני גי' שכ"ה,
להמתיק את הק"ל ושכ"ה דינים.
ס"ב א"ה

יוד יוד הי יוד הי ואו
יוד הי ואו הי קס"ו עם
אדניה גימ'ן ס"ה רי"ו

[עליה ו'] להעלותם [ליעור] לאחורי
חור"ג: ולהמשיך משם מספר
ריבוע ס"ג העולה קס"ו ומספר אהיה העולה
בליור חמשים, ושניהם גי' רי"ו.

